

HERCZEG-VECSEI KATALIN

Haikuk járvány idején

Isten időnként
próbára teszi hitünk,
de cserben nem hagy.

*

Első sírásban
és utolsó sóhajban:
lesz, ki gyámolít.

*

A gangon állva
közös dallam hangjai
összefonódnak.

*

Veszedelemben
derül ki igazán, hogy
összetartozunk.

*

E zord időkben
rózsaszín mandulafa
életet hirdet.

*

Ha kint veszélyes,
körbeölel minket az
otthon melege.

Széllé válok

Széllé válok és elfújom
a testedet magába záró,
bánatszínű felhőt,
leszaggatom
az arcodat takaró
selyemfátyolt,
összeborzolom
gondosan fésült
fürtjeidet.

És ha kitombolom magam,
lecsillapodó
szellőlangyomba burkollak,
s a következő égháborúig
halkan füledbe dúdolok
egy bölcsődalt.

Elalszom

Lassú tempóban fogok úszni,
hogy nyugodtan csodálhassam
a vízben tükröződő
alkonyi ég kaméleontáncát.
A nádas szélénél
majd a hátamra fordulok
és engedem,
hogy a hullámbölcső
lebegni hagyjon
és beringasson
a nád sűrűjébe.
Ott lebukom a víz alá,
lefekszem iszapágyamra
és csendesen elalszom.

Bújócska

Elbújsz tavak rejtekében,
megtalállak.
Mebújsz fának belsejében,
megtalállak.

Teknő alatt megtalállak,
felhők fölött megtalállak.

Gitár húrjai közé húzódsz,
megtalállak.
Villám fényébe rejtőzöl,
ott is mindig megtalállak.

Költészet napjára

József Attila,
boldog születésnapot!
Bennünk élsz tovább.

A nagy rét közepén

Lágyan követem
szemöldököd ívét,
majd mutatóujjammal
körberajzolom arcodat.
Te halkán felnevensz,
felugrasz a fűből,
és ruhástul
belegázolsz a vízbe.

Fájni fog, ha egyedül hagysz
annak a nagy rétnek a közepén.